

Život u izolaciji

Teo Funarić

Sadržaj

Koronavirus.....	3
Škola se zatvara!.....	3
Dobrodošli u virtualnu učionicu! Uđite!.....	3
Prehlada! Kud baš sada!?.....	4
Budimo odgovorni. #ostanidoma.....	4
Karantena na malo jačim aparatima.....	4
Postao sam frizer.....	5
Nedostaju mi svi.....	5

Poglavlje 1 ***Koronavirus***

Koronavirus, u mom životu neki novi pojam. Čuo sam na televiziji za njega, no nije me nešto zabrinjavao. Koliko znam krenuo je u Kini. Krenulo je to malo po malo, malu tu pa tamo. Eh, kreće me već zabrinjavati, približava se Hrvatskoj i jedan dan na vijestima: „u Hrvatskoj jedan zaražen“. I tako je to krenulo drugi, treći pa šta je ovo. Zatvaraju se škole, vrtići, firme. Vijesti gore. Dosadio mi je i televizor već. Koji god program da stavim RTL, Nova tv, HRT samo koronavirus.

Poglavlje 2 ***Škola se zatvara!***

Cijeli tjedan po školi se vrti priča da će se možda škola zatvoriti. „Ne samo, to ne!“ povikao sam u sebi i krenuo do učionice hrvatskog jezika. Tako je probajte pogoditi. Škola se zatvara. Svi su bili sretni zbog toga, a ja ne. Pod matematikom smo dobili tablete od škole. Barem nešto dobro u svemu tome. Završio je i taj nastavni dan, a od sljedećeg tjedna online nastava.

Poglavlje 3 ***Dobrodošli u virtualnu učionicu! Uđite!***

Stigoh kući. Sestra Lucija je već bila kući, mama je dolazila s posla. Kako mama radi u školi saznala je to prije nego ja, Lucija nije znala. Spakirao sam stvari, uzeo knjige, laptop, tablet, mobitel i ostalo što mi

je bilo potrebno za tu online školu. Vikend, ponedjeljak i utorak sam bio kod djeda i bake u Starim Perkovcima, zatim sam otišao u Vrpolje kod drugog djeda i bake. Ponedjeljak i utorak sam morao gledati nastavu preko televizije. Dobio sam poruku od razrednice. Ukratko, ne morate gledati nastavu na televiziji, već samo pratite Microsoft Teams, tamo ćete dobivati zadatke od pojedinog nastavnika. „Uf“, pomislio sam u sebi, „kako ćemo to sada izvesti?“ Prvih nekoliko dana bilo je jako malih problemčića s snalaženjem, ali brzo sam se uklopio. Kako mama radi u Osnovnoj školi Ivana Meštrovića u Vrpolju. Obvezno je morala dolaziti u Vrpolje u školu te smo se svaki dan viđali.

Poglavlje 4

Prehlada! Kud baš sada!?

Prehladio sam se. „Kud baš sada ni kod doktora se ne može“ rekao sam to sam dok sam pio čaj. Znete li što je onda uslijedilo? Došla moja draga mama i rekla: „Danas svi idete kući! Vratit ću vas drugi dan.“ Pod svi je mislila i ja i Lucija. Nisam htio, a ni Lucija, no mama je mama. Pozdravio sam se sa svima i krenuo za Brod. Dan za danom su prolazili. „Ozdravio sam!“, povikao sam jedan dan, „mogu na selo!“. Pa mislim stvarno, zašto me ne pušta da idem. Vlada RH je rekla da je preporučljivo da se ostane doma.

Poglavlje 5

Budimo odgovorni. #ostanidoma

Eh, da. Krenulo je, samoizolacija. Ne mogu van, nigdje, osim do trgovine, ali što mi je to. Ako želim ostati zdrav, moram ostati kod kuće. Na svakom programu u gornjem kutu piše „OSTANI DOMA“.

Poglavlje 6

Karantena na malo jačim aparatima.

„Broj zaraženih u Hrvatskoj raste“ govori gospodin na vijestima. Mjere opreza povećavaju se iz dana u dan. Tjedan i malo više sam u izolaciji, a već ludim. Okupljanja se zabranjuju. Otkazali su nam natjecanja na koja sam trebao ići. Trebao sam u četvrtom mjesecu ići u Sloveniju na svjetski kup i to je otkazano. SVE!! Ne mogu više! Škola ide, vrijeme prolazi, broj zaraženih raste. Ja kod kuće sjedim i dosađujem se.

Poglavlje 7

Postao sam frizer

Dobrodošli u moj frizerski salon! Bilo je to nedjeljno večer. Nisam još siguran je li moj tata bio pri sebi kada je rekao da ga Lucija i ja ošišamo. Popio je on jedno pivo, ali mislim da to nije moglo utjecati na njega. Dobro, krenuli smo. Uzeo sam mašinicu za šišanje i krenuo. Ona nema nikakve nastavke, pa je ispalo malo loše. Prvi potez bio je kod uha. Ah, nije nešto najbolje, može se reći, polučelavo. Htio sam malo i iza s njom. Ups, nije dobro prošlo. Izgledao je... Lucija se počela derati na mene, jer sam ga upropastio. Mama se jako počela smijati, i govoriti mu kako nije normalan. Ostavio sam sve i otišao, a Lucija je nastavila raditi.

Poglavlje 8

Nedostaju mi svi

Da tako je, ovo je četvrti tjedan od kako sam u izolaciji. Jako mi fale svi, a najviše bake i djedovi na selu. Neko bi rekao, ajde pa šta tri tjedna je ništa. Kod mene nije tako. Navikao sam svaki petak ići na spavanje, ili barem na jedan dan. Ova situacija je sve promijenila. Krajem ovoga mjeseca moja obitelj i ja smo trebali ići u Njemačku kod sestrične na rođendan, ali izgleda ćemo se vidjeti tek 7. ili 8. mjesec.

Kraj

Temeljeno na istinitim događanjima.